

обсадилъ Будвейсъ. Но и Пилзень, и Будвейсъ били тѣй силни по мѣстоположението и укрѣпленията си и тѣй упорито отбранявани, че чехитѣ дълго не можали да ги завладѣятъ. Това дало време на императора да събере около 10.000 души войски, които и тръгнали подъ началството на Дампиера отъ Моравия за Бохемия, за да освободи Будвейсъ. Турнъ, намѣсто да дѣйствува срѣщу тѣхъ рѣшително и да глѣда да ги разбий прѣди пристиганieto на други войски, ограничилъ се съ отбранителни противъ тѣхъ дѣйствия. Наскоро при Часлау произлѣзло едно сражение и Дампиеръ отстъпилъ въ Моравия, за да се съедини съ императорскитѣ войски, които дошли отъ Нидерландия подъ началството на графа Бюкуа (Buquois). Слѣдъ съединението си, Дампиеръ и Бюкуа тръгнали за Бохемия по двѣтѣ страни на р. Сассава, съ цѣлъ да проникнатъ до Прага, но били принудени да се отка-

жатъ отъ това и да се укриятъ въ укрѣпенъ лагеръ подъ стѣнитѣ на Будвейсъ. Като не се осмѣлявалъ да ги атакува въ него, Турнъ тръгналъ срѣщу 6 хиляднитѣ войски, които били набрани въ Силезия и отивали подъ началството на иегерндорфския графъ отъ Силезия за Бохемия. Ползвайки се отъ отдалечението му, Бюкуа нападналъ внезапно Нейхаузъ. Но Турнъ, който се съединилъ вече съ силезцитѣ, успѣлъ ъвреме да дойде на помощъ на Нейхаузъ, и Бюкуа билъ принуденъ да се върне при Будвейсъ. Слѣдъ това Турнъ, за насърчение на чехитѣ и за да подбуди моравцитѣ на явно вѣстание, извършилъ единъ набѣгъ въ Моравия и отъ нея въ самата Австрия, и се върналъ съ богата плячка. Този набѣгъ и прѣвземанieto на Пилзень (въ ноемврий) отъ Мансфелда, слѣдъ продължителна и трудна обсада и кръвопролитенъ пристѣпъ, били послѣднитѣ военни дѣйствия въ 1618 год.

§ 11.

Дѣйствията въ 1619 година.

Смъртта на императора Матей и встъпването на Фердинанда II на прѣстола на империята послужили като знакъ за явно вѣстание на моравцитѣ и силезцитѣ. Тѣ сключили съюзъ съ чехитѣ и обсадили Олмюцъ. Наскоро Турнъ, като оставилъ Мансфелда съ частъ отъ войскитѣ въ Бохемия, самъ съ 15.000 души войски влѣзълъ въ Моравия, заелъ Иглау, Требницъ, Цнаймъ, завладялъ, слѣдъ продължителна обсада, Лаабъ и, като се усилилъ съ моравскитѣ и силезскитѣ войски, тръгналъ за Австрия, прѣминалъ Дунава въ Фишамюнде и, като доближилъ до Виена, почналъ да я бомбардира. Турнъ ималъ въ Виена много съмишленници, войски въ града почти нѣмало, града се вълнувалъ и самия животъ на импе-

ратора се намиралъ въ опасностъ. Но Бюкуа, усиленъ съ дошлитѣ отъ Унгария и Нидерландия подкрѣпления, испратилъ вече на помощъ на Виена Дампиера съ частъ отъ войскитѣ, а самъ съ главнитѣ сили се обърналъ противъ Мансфелда. Идването на Дампиера спасило и Виена, и императора. А Бюкуа, като нападналъ внезапно прѣдния отрядъ на Мансфелда, разбилъ го и довелъ войскитѣ на послѣдния въ такъвъ ужасъ, че тѣ въ безрѣлие избѣгали въ Прага и, като се затворили въ нея, приготвили се за отбрана. Бюкуа, като дошълъ подиръ тѣхъ при Прага, принудилъ съ това Турна да отиде за Бохемия, безъ да извлѣче никаква полза отъ движението си къмъ Виена. Слѣдъ възвръщанieto на Турна